

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323202520
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8323202520.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. XXX, XXX XX D., zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpenému: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája173/11, Trenčín 911 01, pobočka kancelárie a adresa pre doručovanie Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 47 234 679, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 5.669,89 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 13Csp/49/2023-136 zo dňa 20.11.2023, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch I. a III.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku osobitným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

„I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.150,00 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

III. Súd žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100% z prisúdenej sumy s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že mal jednoznačne preukázané, že v konaní vedenom na tamomšom súde pod sp.zn. 6Csp/22/2022 žalobca úspešne uplatnil svoje právo ako spotrebiteľ. Súd prvej inštancie a odvolací súd vyhovel žalobe pri určení dvoch neprijateľných zmluvných podmienok žalovaného, pri určení úveru za bezúročný a bez poplatkov a povinnosti žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi. Práva žalobcu boli bezpochyby porušené, keďže o tom svedčí úspech v spore v základnom konaní, a už toto vytvára právny rámec pre uplatnenie si nároku na primerané finančné zadostučinenie. Konštatoval, že považoval za primerané priznať žalobcovi finančné zadostučinenie s ohľadom na úspešné uplatnenie svojho práva ako spotrebiteľa a porušenia povinností žalovaného v základnom konaní vo výške 1.000,- eur za priznanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.669,89 eura, čo predstavuje približne 20% z tejto sumy, ďalej z určení dvoch neprijateľných zmluvných podmienok v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.10.2015 za každú po 50,- eur a z určení úveru za bezúročný bez poplatkov tiež 50 eur.

3. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a priznal žalobcovi ako úspešnej strane nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov I. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie o vyplatení primeraného finančného zadosťučinenia za nedôvodné a nepodložené v priznanej výške. Spotrebiteľove práva a povinnosti neboli úverovou zmluvou uzatvorenou so žalovaným žiadnym spôsobom poškodené, spotrebiteľ žiadne poškodenie práv neprezentoval. Predmetom konania vedeného pod sp.zn. 6Csp/22/2022 bolo výlučne vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktorom rozhodol konajúci súd vydaním rozsudku, čo v žiadnom prípade nemožno vyhodnotiť ako úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností. Žalobca vo svojej žalobe neuviedol, akým spôsobom mal žalovaný práva alebo povinnosti žalobcu ako spotrebiteľa poškodiť. Obmedzil sa len na konštatovanie, že uzatvorená úverová zmluva nemá náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čo však nemožno považovať za porušenie práv a povinností, ktoré by mali za následok poškodenie spotrebiteľa, nakoľko pre spotrebiteľa z toho vyplynula len výhoda, že poskytnutý úver je pre neho bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi preto žiadna ujma reálne nevznikla. Splácal len to, na čo sa zmluvným vzťahom vedome a dobrovoľne zaviazal. Pokiaľ došlo následne k vyhláseniu úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov a žalobcovi sa uhradené úroky a poplatky vrátili, bola to pre neho výlučne výhoda, s ktorou ani hypoteticky pri uzatváraní zmluvy nepočítal. Naopak ujmu to predstavovalo pre žalovaného, lebo prišiel o zisk, ktorý mal pri uzatvorení zmluvy dojednaný. Žalobca v zmluvnom vzťahu so žalovaným vystupoval ako spotrebiteľ – teda slabšia strana. Postavenie slabšej strany však neznamená, že tejto bude poskytnutá bezbrehá ochrana voči dodávateľovi ako strane silnejšej, bez ohľadu na platné právo. Podľa žalovaného inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany, ktorú žalovaný považuje za splnenú už ukrátením veriteľa o úroky a poplatky, v prípade vyhlásenia úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov. V konaní je nevyhnutným skúmať aj hľadisko primeranosti uplatneného nároku. Žalobca doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázal, v čom pocíťoval porušenie svojich práv, aké to malo pre neho dôsledky, v čom vidí odôvodnenosť požadovanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia v hodnote 5.669,89 eur (priznanej 1.150,- eur) a podobne, ktoré sú nevyhnutné na priznanie žalovanej sumy. Žalovaný počas celého trvania úverového zmluvného vzťahu od žalobcu požadoval len plnenie zmluvných povinností, ku ktorým sa slobodne a vážne zaviazal pri podpise zmluvy. Takéto konanie jednoznačne nemožno vyhodnotiť ako porušenie práv a povinností žalobcu zo strany žalovaného, ktoré by zakladalo nárok na vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

5. K odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca. Nesúhlasil s argumentáciou žalovaného o nedostatku riadneho odôvodnenia napadnutého rozsudku a poukázal najmä na jeho vecné odôvodnenie, pretože prvoinštančný súd sa dostatočne zaoberal všetkými právne významnými námietkami žalovaného v konaní. Výsledok a závery vyplývajúce zo základného konania evidentne preukazujú, že v súdnom (základnom) konaní bol žalobca preukázateľne úspešný. Žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a až v súdnom konaní sa domohol svojich práv a vrátenia neoprávneného majetkového prospechu. Pri nepeňažných nárokoch (určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky), z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by kritériom posudzovania primeranosti mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva, s tendenciou zvyšovania primeraného finančného zadosťučinenia pri zistení opätovného, opakovaného porušenia spotrebiteľského práva. Podľa žalobcu primeranosť priznanej sumy 1.150,- eur je vzhľadom najmä na postoj žalovaného, množstvo a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná. Žalovaný nechce niesť akúkoľvek zodpovednosť za porušenie svojich zákonných povinností. Suma 1.150,- eur predstavuje 0,00015 z výšky zisku žalovaného za rok 2022 (údaj z portálu finstat.sk). Symbolická suma primeraného finančného zadosťučinenia niekoľkých desiatok alebo stoviek eur predsa dodávateľa neodradí od neustáleho porušovania spotrebiteľských práv a noriem. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. ako vecne správny potvrdiť.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok I. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie vyhovel čiastočne žalobe, ako aj súvisiaci výrok III. o trovách konania. Keďže výrok II., ktorým bolo žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá žalovaný odvolaním nenapadol, nebol preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov a námietok žalovaného, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

10. V prejednáwanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), upravujúci práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá.

11. „Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.“ (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

12. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia v celkovej výške 5.669,89 eura titulom úspešného uplatnenia (bránenia) svojich spotrebiteľských práv v spore vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 6Csp/22/2022, v konaní o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určení neprijateľnosti zmluvných podmienok.

13. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní bolo preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok v zmysle ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Tvrdenie žalobcu o úspechu v základnom konaní bolo preukázané rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 6Csp/22/2022-236 zo dňa 15.08.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 16CoCsp/13/2022-311 zo dňa 27.03.2023, ktorými bola určená neprijateľnosť dvoch zmluvných podmienok uvedených v Zmluve o spotrebiteľskom úvere hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.10.2015 a v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. DUO (hotovostný a revolvingový úver), určené, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.10.2015 je bezúročný a bez poplatkov“ a bola uložená povinnosť žalovanému vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 4.769,89 eura s spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.769,89 eura od 15.03.2022 do zaplatenia. Rozsudok Okresného súdu Humenné nadobudol právoplatnosť 04.10.2022 a rozsudok Krajského súdu v Prešove nadobudol právoplatnosť 25.04.2023.

14. Pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia vzal odvolací súd do úvahy nielen tú skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka (v tomto prípade dve), neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, je spôsobilá negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa a potenciálne ohroziť jeho sociálny či rodinný život, ale zohľadnil aj postoj spotrebiteľa, ktorý sa aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života, mysliac pri tom na to, že vďaka žalobcovi vyšlo najavo, že dodávateľ uzatvára formulárové zmluvy o úvere so spotrebiteľmi, v rámci ktorých používa zmluvnú podmienku v totožnom, neprijateľnom znení. Je na mieste, aby spotrebiteľia poukazovali na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

15. Za stavu, keď vyššie uvedenými právoplatnými rozsudkami došlo v konečnom dôsledku k vyhovaniu žalobe spotrebiteľa voči dodávateľovi v dôsledku prijatých záverov, že dodávateľ predložil spotrebiteľovi spotrebiteľskú zmluvu, ktorá obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýbali jej podstatné náležitosti, v dôsledku čoho je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho spotrebiteľ preplatil poskytnutý úver o sumu 4.769,89 eura, čím sa žalovaný bezdôvodne obohatil o uvedenú sumu voči žalobcovi ako spotrebiteľovi, sa odvolací súd stotožnil so súdom prvej inštancie, že v tejto veci základ nároku je daný. Bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie.

16. Pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení, na ktoré dodávateľovi nárok nevznikol, či už v dôsledku neplatnosti právnych úkonov, neprijateľnosti zmluvných podmienok, alebo nedodržania zákonných náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybné ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

17. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje všetky skutočnosti, ktoré viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Tak to bolo aj v prejednávanej veci, keď súd prvej inštancie považoval za adekvátnu a primeranú celkovú výšku finančného zadosťučinenia v sume 1.150,- eur za štyri porušenia spotrebiteľského práva. Odvolací súd nemá pochybnosti o primeranosti, pokiaľ za priznané bezdôvodné obohatenie 4.769,89 eura, priznal súd prvej inštancie žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.000,- eur, čo zodpovedá takmer len 1/5 toho, o čo sa žalovaný snažil bezdôvodne obohatiť od žalobcu. Taktiež priznanie súm po 50,- eur za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku a za určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti podľa názoru odvolacieho súdu nevybočuje z rámca primeranosti a judikatúry Krajského súdu v Prešove. Zároveň v tomto prípade nešlo o ojedinelé a výnimočné protiprávne konanie zo strany žalovaného. Pokiaľ teda súd prvej inštancie priznal žalobcovi sumu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.150,- eur a vo zvyšku žalobu zamietol, odvolací súd považuje túto sumu za primeranú a zodpovedajúcu okolnostiam tohto prípadu.

18. Cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od recidívy a na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv, a to uložená suma 1.150,- eur predstavuje.

19. Pokiaľ žalovaný poukazuje v odvolaní na iné konania a z nich vyplývajúce nároky na primerané finančné zadosťučinenie, tak tieto nároky vyplývajú z iných základných súdnych konaní a rozsudkov ako právnych titulov pre primerané finančné zadosťučinenie. Len samotná skutočnosť, že sa jedná o konania medzi totožnými sporovými stranami, nemusí viesť k záveru o nutnosti iniciovania jedného spoločného konania, pretože ide o nárok z rozdielnych právnych základov. resp. titulov (rozsudkov).

20. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

21. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku I. a súvisiacom výroku III. postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).